

Részlet a könyvből:

"A szociálpszichiátért az izgatja, mi történik a kisgyermekkel azután, hogy a természetes fejlődési folyamat során leválik anyjáról. Az eddig elmondottakat "köznyelvi kifejezéssel" valahogy így összegezzük: "Ha nem simogatják a gerincagyadat, kiszikkad." Amikor lezárul az anyához fűződő intim kapcsolat időszak, az ember élete végéig dilemma élé kerül, melyben sorsa és életben maradása a tét. A gyermeki fizikai intimitás fennmaradásának társadalmi, pszichológiai és biológiai erők állják útját; ugyanakkor az ember soha nem adja fel törekvését annak elérésére. Az esetek többségében kompromisszum

születik. Az ember megtanulja, hogyan érje be rejtettebb, sőt akár jelképes gondozási formákkal is, egészen addig, hogy olykor már az elismerés apró jele is elegendő a számára; ám ugyanakkor szemernyit sem csökken a fizikai kapcsolat iránti eredeti szükséglete.

A kompromisszum folyamatát különböző kifejezésekkel jelölhetjük, például a "szublimáció" szóval, de bárminek nevezzük is, az eredmény azonos: a gyermeki ingeréhség részlegesen átalakul valamivé, amit elismeréséhségnek nevezhetünk. Minél bonyolultabbá válik a kompromisszum, annál egyénibb lesz az illető személy elismerési vágya; ezek a megkülönböztető jegyek teszik változatosabbá a társas érintkezést, és határozzák meg az egyén sorsát. **Egy filmszínésznek esetleg heti száz "simogatás" is kell hódolónak névtelen és alaktalan tömegétől ahhoz, hogy a gerincagya ki ne szikkadjon. Egy tudós ezzel szemben akkor is megőrizheti fizikai és lelki egészségét, ha valamely nagyra becsült mester évente akár csak egy "simogatásban" részesíti.** (Kiemelés: K. T.)

A "simogatást" az intim fizikai kapcsolat általános fogalmának értelmében használjuk; a gyakorlatban ez különféle formákat ölthet. Vannak, akik valóban megsimogatják a gyermeket, egyesek átölelik, vagy barátságosan megpaskolják, mások játékosan megcsipkedik vagy megfricskázzák."

Vissza a

Noteszlapok abc-ben

Noteszlapok tematikusan

tartalomjegyzékhez